

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: T. K. D.,** zastoupen JUDr. Martinem Klímou, advokátem, se sídlem V. Klementa 203, Mladá Boleslav, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 8. 2004, č. j. 14 Az 585/2003 - 40,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 585/2003 - 40 ze dne 30. 8. 2004 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 15. 12. 2003 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM - 4230/VL - 18 - C10 - 2003, jímž bylo rozhodnuto tak, že se stěžovateli neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 uvedeného zákona.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 8. 2004, č. j. 14 Az 585/2003 - 40, byla žaloba odmítnuta a vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že žaloba neobsahovala žádné žalobní body, neobsahovala ani návrh výroku rozsudku. Stěžovatel sice žalobu doplnil doplňkem ze dne 14. 3. 2004, který byl podán dne 17. 3. 2004, lhůta k doplnění žaloby však stěžovateli končila dne 29. 12. 2004. Vady žaloby tedy nebyly odstraněny ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

(dále jen „s. ř. s.“), a protože žaloba měla uvedené vady, nebyly splněny podmínky řízení, tento nedostatek je neodstranitelný, v řízení nelze pokračovat a z toho důvodu soud žalobu odmítl ve smyslu § 46 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatel podal proti uvedenému usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž především namítá, že v záhlaví napadeného usnesení je označen jako O. D. T., tedy jedno ze dvou jeho křestních jmen je zcela chybné proti správnému jménu K. D. T. Stěžovatel z toho dovozuje, že jako žalobce je v záhlaví napadeného usnesení označen jiný subjekt než skutečný účastník řízení. Jako žalobce je označen non - subjekt, který nemá způsobilost být účastníkem řízení a tudíž není splněna jedna z podmínek řízení a jedná se o značné procesní pochybení soudu, který napadené usnesení vydal. Vedle toho stěžovatel poukazuje na nesrozumitelnost odůvodnění napadeného usnesení, spočívající v tom, že 30. 8. 2004 krajský soud uvedl, že „lhůta k doplnění skončila 29. 12. 2004“, což je den skončení, který ještě nenastal. Má-li tedy stěžovatel možnost žalobu doplňovat do 29. 12. 2004, bylo 30. 8. 2004 rozhodnuto předčasně. Rozhodnutí krajského soudu je pak odůvodněno tím, že stěžovatel včas neodstranil vady žaloby a bez tohoto odstranění vad nebylo možné v řízení pokračovat. K tomuto závěru soudu stěžovatel uvádí, že pokud by bylo vyhověno požadavku zástupce stěžovatele k nahlédnutí do spisu, potom by měl stěžovatel možnost prostřednictvím svého zástupce žalobu doplnit podle původních dispozic a požadavku soudu, a to bezodkladně, tedy sice později, než bylo původně stěžovateli určeno, ale rozhodně dříve než soud ve věci rozhodl a stoprocentně dříve než v termínu uvedeném v odůvodnění usnesení z 30. 8. 2004 (tj. do 29. 12. 2004). Ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. stěžovatel důvody kasační stížnosti spatřuje ve zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení (za žalobce je označen neexistující subjekt) a vedle toho i podle písm. d) citovaného ustanovení, tj. v nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti („lhůta k doplnění žaloby však žalobci končila 29. 12. 2004“) a dále též v jiné vadě řízení před soudem (upření práva zástupce nahlédnout do spisu 23. 8. 2004 po předložení plné moci k zastupování žalobce - porušení § 45 odst. 1 o. s. ř.).

Z obsahu správního spisu vyplývá, že jméno stěžovatele je T. K. D., zatímco v napadeném usnesení krajského soudu je stěžovatel označen jako T. O. D., krajský soud tedy nerozhodl ve věci stěžovatele, ale ve věci jiného subjektu. Pokud by se jednalo o zjevnou nesprávnost v označení stěžovatele, byl namístě postup ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s., tedy oprava takovéto zjevné nesprávnosti i bez návrhu. Krajský soud však opravu v označení stěžovatele neprovedl, takže není zřejmé, zda napadeným usnesením bylo skutečně rozhodnuto ve věci stěžovatele T. K. D. Pokud krajský soud v usnesení ze dne 30. 8. 2004 uvedl, že lhůta k doplnění žaloby skončila 29. 12. 2004, tedy v den, který v době vydání napadeného usnesení ještě nenastal, jednalo-li by se o zjevnou nesprávnost, přicházel rovněž v úvahu postup podle § 54 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s., přičemž takovýto postup krajský soud nezvolil.

Stěžovatel tedy důvodně namítá zmatečnost řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.) a v nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti (§ 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.).

Pokud stěžovatel namítá jinou vadu řízení před soudem spočívající v upření práva jeho zástupce nahlédnout dne 23. 8. 2004 do spisu krajského soudu, lze ze záznamu soudu ze dne 23. 8. 2004 zjistit pouze to, že zástupce stěžovatele skutečně uvedeného dne hodlal nahlédnout do spisu, a protože Mgr. Veltruská měla do konce srpna dovolenou, je poznamenáno, že se zastaví v měsíci září. Z tohoto záznamu nelze dovodit odmítnutí

nahlédnout do spisu, zřejmě se jednalo o situaci, kdy spis měla u sebe soudkyně, která byla na dovolené, takže z tohoto důvodu neměl zástupce stěžovatele možnost do spisu nahlédnout.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení vzhledem k důvodnosti kasační stížnosti zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení podle § 110 odst. 1 s. ř. s. V novém řízení krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.) a je v něm vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu